

Honorarer ikke kan tilstaa nogen Tjenestemand uden særlig Bevilling paa hvert Aars Finanslov, og at saadanne Beløb bortfalder i Mangel af ny Bevilling ved Overgang til anden Stilling. Forholdet er nemlig det, at de anførte 2 Paragraffer i Tjenestemandsløven træder i Stedet for og til Dels bygger paa ganske bestemte Paragraffer om tilsvarende Forhold i Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. af 26. Marts 1870, nemlig saaledes, at denne Lovs § 1 i det væsentlige svarer til Tjenestemandsløvens § 41, medens Lov af 26. Marts 1870 § 5, som med visse Begrænsninger tillod at oppebære egentlig Lønning af flere Embeder eller Bestillinger, er afløst af Tjenestemandsløvens § 42, hvorefter en Tjenestemand som anført kun kan oppebære normeret Lønning i een Statsstilling. Denne i sig selv iøjnefaldende Sammenhæng mellem de nævnte Bestemmelser i Loven af 1870 og i Tjenestemandsløven bekræftes da ogsaa baade af den af Lønningskommissionen af 1917 afgivne Betænkning, 1ste Bind, Side 105 — hvor den Ordning af det paagældende Forhold, som foreslaas at skulle træde i Stedet for den i Lov af 26. Marts 1870 § 5 foreskrevne Regel, er betegnet saa at sige med de samme Ord, som benyttes i Tjenestemandsløvens § 42 —, og af Bemærkningerne til §§ 41 og 42 i Lønningskommissionens Lovforslag. I Bemærkningerne til den førstnævnte af disse Paragraffer er det dernæst udtrykkelig udtalt, at det ikke af Paragraffens Bestemmelser er en Følge, at Overarbejde og Ekstraarbejde ikke maa honoreres særskilt, og endvidere, at forsaavidt der er Tale om et aarligt tilbagevendende Honorar for en Arbejdsydelse af en Tjenestemand udover, hvad der ordinært hører ind under hans Tjenestilling, skal Beløbet være opført som en særlig Bevilling paa Finansloven for hvert Aar, i hvilket saadant Honorar betales.

Man skønner ikke rettere, end at det herved er tilstrækkelig godtgjort, at den af Lønningsraadet hævdede Opfattelse, der gaar ud paa, at et Arbejde for at kunne vederlægges med Honorar ikke maa have Tilknytning med vedkommendes Tjenestilling, savner enhver Støtte i Tjenestemandsløven. Efter det anførte har de i denne Lovs § 41 omhandlede aarligt tilbagevendende Honorarer tværtimod særlig Hensyn til Arbejder, som staar i en vis Forbindelse med vedkommende Tjenestemand almindelige Arbejde og derfor hensigtsmæssigst kan udføres af ham, men som dog ikke — som Lønningskommissionen af 1917 udtrykker sig — „ordinært hører ind under hans Tjenestilling“. Med Hensyn til, om denne Betingelse foreligger, skønnes der dernæst ikke at være Grund til at antage, at Tjenestemandsløven vil opstille andre Kriterier end de hidtil fulgte, jfr. Udtrykket „særlig Tjenesteydelse“ i Lov af 26. Marts 1870 § 1, og under alle Omstændigheder skulde det synes at maatte have sit Forblivende ved den Anerkendelse af, at et Arbejde er af ekstraordinær Art, som Lovgivningsmagten selv har udtrykt, ved — rettelig oplyst om de paagældende faktiske Forhold — at bevilge et Honorar derfor, saaledes som det er Tilfældet for alle de Arbejders Vedkommende, om hvilke der her er Tale, se Rigsdagstidende 1911—12, Tillæg A., Spalte 1133—34, 1243—44 og 1251—52. I Sammenligning med de tidligere Bestemmelser stiller Tjenestemandsløven med Hensyn til Honorarer som disse alene strengere Betingelser ved Kravet om den Maade, hvorpaa de skal opføres paa Finansloven, og ved Bemærkningen om, at saadanne Beløb bortfalder i Mangel af ny Bevilling ved Overgang til anden Stilling. Det synes imidlertid netop af denne sidstnævnte Bestemmelse ret tydeligt at fremgaa, at Loven i alt Fald ikke har tænkt sig nogen øjeblikkelig Inddragelse af et hidtil aarlig bevilget Honorar, og Ministeriet staar derfor ganske uforstaaende til Lønningsraadets Bemærkning om, at det ikke kan anbefale, at noget af de Honorarer, hvorom der her er Spørgsmaal, bevares for de nuværende Indehavere. Forsaavidt Lønningsraadet i denne Forbindelse har henvist til Tjenestemandsløvens § 1292, som udtaler, at bortset fra nogle nærmere angivne Undtagelser „maa ingen Tjenestemand oppebære nogen Ydelse udover den faste Lønning med Sted-tillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg for det ham paalagte Arbejde eller i Anledning af samme“, synes det herved at være overset, at det umiddelbart efter de citerede Ord er tilføjet „uden særlig Lovhjemmel, der, forsaavidt den gives ved Finanslov, skal fremgaa af Lovens Tekst og, naar den oppebæres i mere end eet Finansaar, skal være saaledes hjemlet for hvert Finansaar“ — Betingelser, som nærværende Ministerium ingen Sinde har tænkt paa at ville tilsidesætte ved Finanslovsforslagets Udarbejdelse.

Med disse Bemærkninger skal man herved udtale Ønsket om, at Finansministeriet maa kunne tiltræde, at a) Honoraret til en Departementschef for Gen-